

LUDNY (25) *ai*

comp ludni(e)jszy (6).

sg m N ludny, ludni(e)jszy (5). ◊ *G* ludného (1). ◊ *D* ludnému (1). ◊ *f N* ludná (2); -å (1), -(a) (1). ◊ *n N* ludn(e) (4). ◊ *A* ludni(e)jsze (1). ◊ *I* ludnym (1) *BibRadz*, ludn(e)m (1) *GórnRozm*. ◊ *L* ludn(e)m (1). ◊ *pl N m pers* ludni (1). *subst* ludn(e), ludni(e)jsz(e) (4). ◊ *G* ludni(e)jszych (1). ◊ *I n* ludnemi, ludni(e)jsz(e)mi (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

1. *Pełen ludzi, obfitujący w ludzi, mający wielu mieszkańców, zaludniony, tłumny; populosus Calag, Cn (24)* : Ziemia też Polka albo Wandalska ięth tak ludna, iż z niey wychodzi źełcidziefiąt tyfięci ludu zbroynego *MiechGlab* 51; *BielKom* A4; *BibRadz* 431b *marg*; *BielKron* 8v, 288, 294; *ModrzBaz* 31, 103v, 123; *SkarJedn* 224; *Calag* 542; *ReszHoz* 133; *KochPieś* 54; *GórnRozm* A2; *Phil* P2; A Ruśi/ ták ludnému narodowi/ y owym co nád Gdańfkim morzem miełzkáli/ co rzeczem? *KochCz* Bv; *SkarKazSej* 661b.

W charakterystycznych połączeniach: ludne(-y, -a) (jest) miasto (9), narod (2), ziemia (2).

W połączeniach szeregowych (3): MycPrz II Av; Ia Rzym przeto miłuię [...] iłz wielki/ Itáry/ piękný/ ludny/ narodom rofkazuiący/ wáleczny. *SkarŻyw* 93, 373.

Szeregi: »bogaty i ludny« (2): ábowim w Grecyey nie ieden krol był/ było wiele krolow/ iż miáftá były bogáte á ludne/ przeto káźde miáfto fwoiego krolá miáło *BielKron* 61v, 286.

»mocny i ludny« (2): *BielKron* 286v; Ia nád Krákwowski zamek do tego lepszego niebaczę/ bo ięft y mocny y ludny [*munitissima est et frequentissima*] *ModrzBaz* 123.

2. *Ludzki (1)* :

Wyrażenie: »rodzaj ludny« (I): Dofyc było bogóm/ lub miedzi/ álbo złotá/ Lub żelázá tyle dáć/ ile máte látá/ Swięzo przeważyć mogły dźięcięciá rodného/ A tym okup rodzáiu vczynić ludného *GosłCast* 45.

Synonimy: 1. nasiadły; 2. ludzki.

Cf NIELUDNY